

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

אשיבה שופטיך כבראשונה

יתרו חותן משה, מייעץ למשה רבינו מי יהיו המנהיגים והשופטים בישראל, באומרו למנות שופטים "אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע" (שמות יח כא).

מי הם אנשי אמת? מפרש רש"י: אלו בעלי הבטחה, שכדאי לסמוך על דבריהם, שעל ידי כן יהיו דבריהם נשמעים. כי מי שאינו עומד כדיבוריו לא ישמעו לו העם.

גם הנביא ישעיהו, בראותו את הירידה המוסרית והשחיתות בדורו תלה זאת במנהיגים ובשופטים באומרו "שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד רודף שלמונים" (ישעיה א כג). אבל יחד עם זאת הוא מנחם את האומה באומרו שהמנהיגות הזאת תחלוף מהעולם ובמקומה תבוא מנהיגות של אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת ושונאי בצע, באומרו "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצריך כבתחילה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה, ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה" (ישעיהו טו כו).

נכון לעכשיו, אנו עדים לירידה מוסרית ולשחיתות המתגלה אצל חלק מהאוחזים ברסן השלטון ובמערכות הממלכתיות והשיפוטיות. כפי שמתאר זאת הרב קוק זצ"ל, המדינה הפכה "לחברת אחריות גדולה... אפסו בה גבורי חיל ענקיים, וירבו במקומם עסקנים נמוגים ודלי מעש בוסים בטיט חוצות של רעיונות קטנים שיש בהם מיני מסחרים חומריים ורוחניים" (אורות קיד). "השלוחה הגשמית שתבוא לחלק מהאומה אשר ידמו שכבר באו למטרתם כולה תקטין את הנשמה... השאיפה לאידיאלים נישאים וקדושים תחדל וממילא ירד הרוח וישקע". אבל אל לנו להתייאש, זו תהיה ירידה לצורך עליה כדברי הרב בהמשך: "עד יבוא סער ויהפך מהפכה ויראה אז בעליל כי חוסן ישראל הוא בקודש עולמים באור ד' ובתורתו בחשק האורה הרוחנית שהיא הגבורה הגמורה המנצחת את כל העולמים וכל כוחותיהם" (אורות פד). ותתקיים בנו הבקשה "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו ממימי קדם". בציפייה לגאולה השלמה

ד"ר הנגן ב"א

סעודת יתרו
הרב אורן טרבלסי

ימות המשיח
הרב דוד לנדאו

1

ההשפעה הסגולית על
נפש הילד
הרב יורם אליהו
צא ולמד מיתרו.
הרב זיו רוה

3

מאה שנה למייסד
ה'חוויה' הישראלית
הרב ליאור לביא

5

החיוב לגדול בתורה
נתן קוטלר

"וישמע יתרו" - חוש השמיעה
המיוחד בישראל
הרב אשר בוחבוט

4

שלב בהיכרות
לקראת נישואין
אסתר אברהמי

6

המאור שבה
סיפור // יפה

8

להרוס בניית ישוב לא חוקי
הרב שלמה אבינר

לבעלי טלפון מסוג אנדרואיד:

אפליקציית השיעורים
של ערוץ מאיר

מתחדשת

להורדה הכנסו לחנות
האפליקציות של גוגל
והקלידו "ערוץ מאיר"
או סרקו את הברקוד.

סעודת יתרו - ואתה עשית חסד עם כל ישראל

"שנהנו מסעודתו משה ואהרן וכל זקני ישראל, והרי מעלה עלינו כאלו עשה חסד עם כל בני ישראל". והדבר צריך בירור מדוע שאל רואה בסעודה זו חסד כה גדול עם ישראל. בנוסף, רש"י מתייחס לעובדה שהעם עצמו לא נהנה מעצם הסעודה אלא רק משה אהרן והזקנים. וצריך להבין מהי הנאתם של כל ישראל כאשר בפועל רק גדולי ישראל אכלו. פרשת יתרו היא פרשת מתן תורה. הרב קוק זצ"ל¹ מסביר שבחשיבות התורה לישראל יש שני צדדים. הצד הראשון הוא התועלת המעשית היוצאת ממנה, שבאמצעות ההלכות והוראות התורה היא מדריכה ומנווטת את הדרך הישרה בהליכות העולם. וצד שני הוא עצם כבודו של התורה. "כי עצם ידיעת התורה המתרבה באומה הוא חוסנה ומעוזה הודה והדרה". כמו שלאדם יש ערך של כבוד עצמי שאף שאינו מקבל ממנו תועלת גשמית ערכו לא יסולא בפז. למשל אדם שמרגיש שפגעו בכבודו יכול להצטער על כך יותר מהפסד כספי רב שנגרם לו. כך התורה היא בעלת ערך וכבוד מכוח היותה דבר ה'. דבר זה מתבטא ביחס של כבוד והערצה לגדולי ישראל בגלל התורה הספוגה בהם ולא מצד התועלת המעשית שיכולה לצמוח מהם.

יתרו כאדם שבא מבחוץ השכיל להכיר את ערכה של התורה מצד עצמה, וזה גרם לו להעריך את גדולי ישראל מצד שייכותם לתורה ועיסוקם בה. הערצה זו היא שהביאה אותו לעשות סעודה עשירה ומפוארת בשבילים "אבל עסק התורה הוא נעלה וקדוש מאד מצד עצמו. חיבה כזאת נראתה למשה מיתרו".

עם ישראל התבונן בסעודה שערך יתרו ולמד מהערצתו לגדולי ישראל את ערכה וכבודה של התורה. ובזכות זה נשתרש גם בהם יחס של כבוד

מנהג חשוב יש בחלק מעדות צפון אפריקה, תוניס ג'רבה ואלג'יר לעשות חג ביום שלפני שבת יתרו. לא אומרים ביום זה תחנון! ובליל שישי (חמישי בלילה) עורכים בו סעודה הנקראת סעודת יתרו. זה נקרא גם חג הבנים כיוון שהייתה מגיפה בתוניס שפגעה בילדים הקטנים ולפני שבת יתרו פסקו מלמות. לכן ממנהגי הסעודה לעשותה בכלים קטנים לכבוד הילדים. אך הטעם המרכזי למנהג הוא זכר לסעודה שעשה יתרו למשה אהרן ולזקני ישראל: "ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים לא-לוהים, ויבוא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה לפני הא-לוהים".

על חשיבותה של סעודת יתרו רומזת התורה במילים "לפני הא-לוהים" שבסעודה זו נהנו מזיו השכינה. רש"י מפרש שמשו לא הוזכר בפסוק משום שהיה עומד ומשמש את האוכלים. מסביר הרב חרל"פ² שכאן נרמזה מעלת סעודת יתרו. שהביטוי "עומד ומשמש" מבטא מדרגה גבוהה של משה. בהר סיני עמד ושימש את ה' וכן לאחר מיתנו הרי הוא עומד ומשמש³. והוא "שימש גם בסעודה זו להראות כמה גדולה היא השראת השכינה בסעודה זו". **סעודת יתרו שייכת אפוא למדרגה רוחנית גבוהה ונוסח לעמוד עליה.**

בספר שמואל מסופר על מלחמתו של שאול בעמלק. בין העמלקים ישבו בני שבט הקיני שהם צאצאי יתרו. לפני ששאול יצא לקרב ההשמדה הוא שולח מסר לבני הקיני לצאת מתוך העמלקים כדי שלא יכרית אותם יחד עם עמלק: "ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים"⁴. רש"י מפרש על פי חז"ל⁵ שהחסד שעשה יתרו עם ישראל הוא הסעודה שעשה לגדולי ישראל:

והערצה אליה. יתרו בסעודתו בנה אפוא קומה חדשה בישראל וקומה זו היוותה הכנה למתן תורה. כדי שהתורה תתקבל בצורה טובה וראויה באומה צריך קודם להיכנות בה היחס הנכון לחשיבותה וערכה, וזה נבנה באומה בזכות סעודת יתרו. לכן מתוך המפגש עם יתרו ניגשת התורה לפרשת מתן תורה. לכאורה היה נכון לייחד לפרשת מתן תורה פרשה בפני עצמה שתתחיל מהפסוקים בהם בנ"י באו למדבר סיני. אך באמת מתן תורה מתחיל כבר בתחילת פרשת יתרו. מרגע הגעתו של יתרו למחנה ישראל ועשיית הסעודה. בזה מובן גם מדוע זכה יתרו שפרשת מתן תורה תקרא על שמו. כי הוא הכשיר את ישראל להיות ראויים לקבלתה.

לפי זה מובנים גם דברי רש"י שעל ידי אכילת גדולי ישראל נהנו כל ישראל מהסעודה. הקומה החדשה אליה התעלו ישראל ביחס ובהכרת ערכה של תורה זו ההנאה הגדולה שקיבלו ישראל מסעודה זו. שאל המלך הכיר את החסד העצום שעשה יתרו לישראל, שהביא אותם למדרגה רוחנית חדשה, ואת זכות החסד הזה שמר לצאצאיו. **סעודת יתרו היא המפתח לקבלת התורה. וחוש הריח הרוחני העדין של האומה הביא חלק מהעדות שזכו לכך לתת לה זכר של כבוד בהיכל מנהגי ישראל.**

1. בחלק מהמקומות
2. מי מרום, ה
3. סוטה יג, ב
4. שמואל א, טו, ו
5. ברכות סג
6. עין איה ברכות ט, שמו

הרב דוד לנדא

ממשנת הרצי"ה

ימות המשיח

מאד גדול ונשגב, יש כאן חזרת ההבראה של עם ישראל, של ארץ ישראל, של כלל ישראל! כשחוזרת ההבראה הזאת - חוזרת השכינה, ומדרגות מדרגות יש בחזרת השכינה, בחזרת רוח הקודש, בחזרת הנבואה, בחזרת אור התורה הגדול לישראל. לכאורה זה פשוט מאוד, אך הדבר הפשוט הזה הוא כל כך גדול ונשגב שהוא לא נגמר בשנה אחת אלא נמשך שנים ודורות. חז"ל אומרים שגילוי אורו של משיח הוא תהליך. בתפילה יש ביטוי מעניין, שפה מיוחדת:

"שני ימות המשיח". לא רק משיח - אלא "שני ימות המשיח". כאשר חז"ל אומרים משיח, כוונתם היא שהמשיח כולל את שלמות כלל ישראל, קדושת ישראל, סגולת ישראל. זה מצב גדול יותר מכל המצבים שהיו. אך זה לא נעשה בדור אחד, אלא במשך דורות².

במצב כזה. קודם היו פה אנגלים וגירשו אותם, וכעת אין כבר אותו שעבוד מלכויות, נפטרנו מהם. יש גם להיפטר משעבוד מלכויות שבסיכוכי הגויים, של האו"ם וכל הבלים. המשיח מתחיל במובן הפשוט הזה, ואחר כך הוא גדל ומתרחב לקידוש השם גדול, שייראה כבוד ישראל וקרן ישראל ומלכות ישראל ומדינת ישראל. אבל כל ההתעוררות הזאת היא פרקטית, ממשית, פוליטית, ריאלי בעולם הזה: ביטול שעבוד מלכויות.

יש להבין את דברי חז"ל שחזרת המשיח היא חזרת מלכות ישראל! אנחנו נמצאים בתהליך של הבראה. במקום גלות - הבראה. מחולניות, מאי-נורמליות - אנחנו חוזרים להבראה, לבריאות, במובן המעשי והחקלאי והמדיני והרוחני והתורני והקדושת, "המחזיר שכינתו לציון". כך סדר הדברים. מצד אחד זה נראה כל כך פשוט, ריאלי, אבל יש להבין שהדבר הכל כך פשוט הזה - הוא

יש מאמר חז"ל שמוכא ברמב"ם: "אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכויות בלבד"¹. יש כאן לימוד שהמשיח אינו סתם דבר פנטסטי, 'רוחני'. המשיח הוא בעולם הזה! ממש! מדינת ישראל! הרמב"ם, בפרק שלפני האחרון בהלכות מלכים אומר: "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה לממשלה הראשונה". פשוט, פרקט, ריאלי-פוליטי! להחזיר את הממלכה הראשונה! לא פחות ולא יותר, אלא כמו שהיה מקודם, לפני אלפיים שנה. זה לא בעולם הבא אלא בעולם הזה, עובדתי, מעשי, פוליטי, ממלכתי, מדיני. העולם הבא הוא רוחני, אבל המשיח הוא בעולם הזה. זו הדגשה חריפה של אותו מאמר חז"ל. אנחנו רגילים וחיים בעולם הזה, בגלות שבעולם הזה, ויש לה המשיח - ימות המשיח, כאן, ממש, ולא דבר אבסטרקטי. ההבדל בין העולם הזה, בכל גסותו ובכל ממשיותו, לימות המשיח, הוא רק שעבוד מלכויות. בגלות התרגלנו שיש עלינו שעבוד מלכויות. במידה מסוימת אנחנו עדיין נמצאים

1. ברכות דף ל"ד ע"ב, הלכות מלכים פרק י"ב הלכה ב'.
2. ע"פ שיחות הרצי"ה ישראל ותחייתו פרק כ' עמ' 23-6.

בכוחו לפעול בלב התינוקות בשפע יתרה, על כן הוחיל להקדיש פעולותיו לשם קדושה, הרבה לפני השעה ההכרחית על-פי דין שהוא העיבוד. ר' חייא מלמד שלא מספיק שהכתיבה תהיה לשמה, אלא זה משנה מהיכן הגיע הקלף הזה, אילו ידיים נגעו בו, מה התכוונו כאשר שחטו והפשיטו את העורות. זהו לימוד עצום בחינוך ילדינו, עד כמה אנו שומרים אותם מתכנים לא ראויים, ואף אם התוכן כשר, יש לראות מי הכותב, מי היוצר, מה כוונותיו בדרך כלל. ר' חייא אינו סבור שזו טרחה מיותרת, הוא מבין שזה היסוד להשפעה הטובה של התורה על נפשות הילדים. אומר הנצי"ב ר' חייא למד זאת מהפסוק שפתחנו בו ומדברי המכילתא שלימדה שבני ישראל "התחילו להכין את עצמם לקבלת התורה מתחילת הנסיעה מרפידים, כדי שיהיו מוכשרים יותר למעמד הנבחר הזה". מכוח זה שכבר ביציאתם מרפידים הם היו מכוונים מטרה לקבל את התורה, הם זכו לקבל אותה בקדושה ובטהרה ולהאיר אתה לעולם כולו.

תשתכח התורה מישראל הוא יחזיר אותה בפלפולו, בעומק לימוד התורה שלו, אמר לו ר' חייא אני פועל שהתורה כלל לא תשתכח מישראל. הגמרא מספרת מה היה עושה ר' חייא, היה זורע זרעוני פשתן, קולע מהפשתן רשתות, צד איתם צביים, שוחט אותם, מאכיל בשרם ליתומים, מכין מגילות קלף מעורותיהם, כותב חמישה חומשי תורה, הולך לעיר שאין בה מלמדי תינוקות מלמד לחמישה ילדים חמישה חומשי תורה (לכל ילד חומש אחד), מלמד ששה ילדים ששה סדרי משנה, ואומר להם עד שאלך לעירי ואחזור למדו זה את זה חומש, ולמדו זה את זה משנה, כך מתרבה התורה ואני גורם שכלל לא תשכח מישראל. שואל הנצי"ב, לכאורה כל הטרחה הזו של ר' חייא מיותרת, הרי לקדושת המגילות מספיק שיקנה עורות מהשוק, יעבד אותם לשם ספר תורה ויכתוב, למה הוא טרח כל-כך להכין קלף כזה מיוחד? "אלא משום שרצה ר' חייא להגדיל כח קדושת המגילות, כדי שיהיה

"ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר" (יט, ב). שואל הנצי"ב מה רוצה כאן התורה ללמד אותנו? ואמנם כתוב במכילתא "מה ביאתן למדבר סיני על-מנת לקבל תורה כך נסיעתן מרפידים על דעת לקבל תורה". מלמדים כאן חז"ל, שכבר מיציאתם מרפידים היו ישראל בהכנה גדולה ומיוחדת לקבלת התורה. ועדיין שואל הנצי"ב, יש להבין למה זה משנה מה לומדים מזה? אומר הנצי"ב רעיון חינוכי עמוק, "מכאן יש ללמוד שכל דבר שבקדושה מה שהאדם מכין עצמו יותר לזה, חל עליו יותר ההכשר לזה". כפי מה שאתה מכין עצמך, מיעד ומכוון את עצמך לדבר, במחשבה ובכל השתדלות ששייכת לדבר שאתה הולך לקראתו, כך תזכה להפיק ממנו את כל מה שאפשר לקבל, ותתעלה הרבה יותר במעלות הקודש.

הנצי"ב מביא ראיה לכך מהגמרא (בבא-מציעא פה) שאומרת 'גדולים מעשי חייא, שרבי חייא אומר על עצמו. לעומת ר' חנינא שאמר, שאם

חוסן נפשי

הרב זיו רוה

וברעננות. על כן נאמן הוא למחשבותיו, עם כנות מספיקה כדי להודות שטרם מצא את הדרך ועליו לחפש עוד. ליתרו ענווה לשנות לעומת מי שמקובע בקטנות ומתבצר בעמדותיו. קל לאדם להיעשות כבול להצהרותיו, אסיר של ציפיות הסביבה ממנו, ואף משועבד למעמדו על אף שנוצר עקב הבנות שכבר אינן רלוונטיות. אומץ גדול נצרך לאדם על מנת לשנות. חז"ל מציינים את דרכו הארוכה של יתרו שהיה "פְּמֹר לַעֲבֹדָה זָרָה וְכָא וְנִדְבֶק לְמִשְׁה וְנִכְנַס תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה וְזָכָה לִיתֵר פְּרִשֶׁת הַדִּינִין לְיִשְׂרָאֵל²". מן הקצה אל הקצה. "עֲתָה יִדְעָתִי", ליתרו סוף סוף ודאות בדרך הנכונה, אחרי שלפני זה רק שיער בשכלו סברות, "כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים", התגלות ה' בגדלות שכזו לא מותרת עוד מקום לספק. מעתה אין עוד צורך שכל אדם יבנה לעצמו עולם אישי של ערכים וישתחוה לו, יש לעולם להדרכה אלוהית מוחלטת.

1. תנחומא ז'
2. תנחומא ב'

קודם התוודעו להתגלות ה' לעם ישראל ביציאת מצרים, ואחרי כן. בתקופה הראשונה, יתרו עם כל כשרון חכמתו הוא כ'סומא בארובה', מגשש בעיוורונו הרוחני אחר פולחן שיפיק ממנו את מרב הרווח לפי הבנתו. חכמתו היא הקריטריון

הצר והלא בדוק אשר דרכו הוא בוחן את עולם הרוח ומתוך כך את דרכו האישית. בניסיון לתת מענה למורכבות החיים, יתרו מוצא עצמו פעם אדוק בעבודה זרה זו ופעם באחרת, מסתובב בסברותיו סביב אותה דרך שאיננה מובילה לשום מקום. חז"ל מציינים שלא היתה עבודה זרה שלא עבד לפני שהגיע לדרך התורה. "אֲמַר יִתְרוֹ: לֹא הִנַּחְתִּי עֲבֹדָה זָרָה פְּעוּלָם שְׁלֹא עֲבָדְתִּיהָ, וְלֹא מִצְאִתִּי אֶ-לֹוֶה פֶּא-לֵהִי יִשְׂרָאֵל. עֲתָה יִדְעָתִי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱ-לֹהִים¹".

יתרו היה אדם בעל חכמה מדינית. חז"ל מציינים שהיה מיעצי פרעה, ולמשה נתן עצה יקרה בעניין מינוי הדיינים. לאורך כל הדרך מידה אחת מצמיחה אותו. הוא מבקש אמת, באותנטיות

צא ולמד מיתרו.

אם הנך נבהל מאי הסדר שמשתולל בעולם, מכל הבלאגן שהולך עכשיו במערכות רבות כל כך, דע לך שאי הסדר הוא חלק מהסדר. כי כך סדרה ההשגחה האלוקית שהיציאה מההדרכה האלוקית תחולל ערבוב, והוא יהיה הקעדר הקודם לה-ו-ה, הקדמת החיסרון לימות המשיח שבהם יושלם העולם. כל עוד העולם הולך אחר סברותיו בערכי הרוח, הריהו יוצא הוא מהסדר האלוקי המוחלט, וזהו פשר אי הסדר שאיננו פרי הנהגת הממשלה הנוכחית בלבד, אלא חורז את כל ההיסטוריה הקלה מהאכילה הקדמונית מעץ הדעת טוב ורע. את התקופה שקודם הופעת התורה, חז"ל מגדירים כ'אלפיים שנות תוהו', אשר אופיינו בעבודות זרות לרוב, ברשעה שהובילה למבול, למגדל בבל ולהפיכת סדום. אך אחרי שניתנה תורה, כבר אין עוד טעם להוסיף לגשש באפלה ולהתבוסס בבוץ בזמן שיש הדרכה אלוקית ערכית ברורה. את הדבר הזה הפנים יתרו בפרשתנו, אשר באופן פרטי חווה תהליך שהאנושות כולה עתידה לעבור. על כן חובר יתרו לעם ישראל סמוך למתן תורה דווקא. אפילו אם יקח האדם רק את התובנות של יתרו, יבקש את האמת מתוך ענווה ובדיקה מתמדת של הנהגתו - ובלבד שידע שחיפוש זה נצרך רק בתחומים שבהם האמת נעדרת - כבר יתקדם העולם לאין ערוך. כי במקום שהאמת כבר ידועה, כל שנותר הוא להפנימה ולהתיישר מולה. כאן כבר אין צורך עוד לחפש. הגעת ליעד, להר סיני. צא ולמד מיתרו. ניתן לחלק את חייו של יתרו לשתי תקופות:

זיו הפרשה הרב זיו רוה

עיוני עומק בשפה בהירה מתוך פרשת השבוע

חדש
490 עמודים

להזמנות: 0526-789565

הקדמת (אגרת) 'שלטי הגבורים': החיוב לגדול בתורה

סדרת 'הקדמות לאמונה'

נתן קוטלר

שהפרנסה ולימודי החול אינם המטרה עצמה, אלא המטרה היא התורה.

מאמץ אינטלקטואלי בלימוד תורה

ראינו בתחילת המאמר שרבי אברהם הרופא הבין שחוליו הגיע כיוון שהוא ביטל תורה. בוודאי אין הכוונה שהוא לא למד תורה כלל שהרי הוא מעיד על עצמו שלמד תורה כל חייו, אלא שכוונתו שהשקיע את מיטב כוחותיו האינטלקטואליים בלימודי חול, בפילוסופיה וברפואה וכד' ולא בתורה כראוי. אם כן, המושג 'ביטול תורה' נמדד לפי מדרגתו ויכולותיו של האדם. המשמעות של 'ביטול תורה' היא אדם שמסוגל להיות תלמיד חכם ולגדול בתורה אך אינו מממש את הפוטנציאל שלו כראוי.

בהקשר זה ראוי להזכיר את דברי הרב יהודה עמיטל על החשיבות במאמץ האינטלקטואלי בלימוד תורה. לא ייתכן שיהודי ישתמש במאמץ אינטלקטואלי ללימודי חול ולפרנסה בלבד ואילו ידיעותיו בתורה יישארו בסיסיות ולא ישקיע בתורה מאמץ אינטלקטואלי (והארץ נתן לבני אדם עמ' 44).

לסיכום, רבי אברהם הרופא מלמדנו בספרו שאי אפשר להסתפק לשאוף להיות רק רופא או מדען גדול ולכתוב ספרים רבים בתחומי החול, אלא צריך בעיקר להשתמש ביכולות האינטלקטואליות של האדם לגדול בתורה.

יש בדבר גם נקודה חינוכית למחשבה: האם אנו מחנכים את ילדינו שפסגת השאיפות היא להיות קצינים נועזים, אנשי הייטק מבריקים ועורכי דין מצליחים? או שפסגת השאיפות היא להיות תלמיד חכם שחי בעולם המעשה וגם (ובעיקר) גדול בתורה?

תגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

אך השאלה היא כיצד האדם זוכה בשני עולמות? אם רק יעסוק בתורה, פרנסה מה יהא עליה?

'שלטי הגבורים' מתייחס לשאלה זו: "וכי תאמרו אם תורה מאתנו תצא, שעריה יומם ולילה לא יסגרו ובמשפטיה לעולם נרגיע וחפץ ה' בידינו יצלח - איך את עצומים נחלק שלל ובלא כסף ובלא מחיר נשבור לחם לאכל לשבעה ולתת טרף לנערינו ותחי נפשנו?" תשובתו של 'שלטי הגבורים' מתחלקת לשתי מדרגות: "אענה אף אני חלקי, כי לא קצרה יד ה' מהושיע. יעמדו זרים וירעו צאנכם. ואתם כהני ה' תקראו חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו. לכן אין אתם בני חורין להפטר הימנה באמרכם תורתנו היאך משתמרת ומלאכתנו אימתי נעשית?"

המדרגה הראשונה היא שיש לזכור שהקב"ה הוא אדון העולם והוא יכול לעשות הכל. כדברי חז"ל על הפסוק "כִּי אִם שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן" (דברים יא, כב): "כך אמר הקדוש ברוך הוא לאדם תורת בידך ונפשך בידי אם שמרת את שלי אני משמר את שלך" (דב"ר ראה ד, ד).

המדרגה השנייה היא: "אך אם באולי לא תרצו לסמוך על הנס או להתפרנס זה מזה... יש לעסוק בתורה ולהיות עמה מלאכה עומדת ואז תהיו נקיים מכל חטא ואשם".

אם כן, המדרגה השנייה לפי בעל 'שלטי הגבורים' היא שהתורה תהיה העיקר והמלאכה תהיה טפל. והנה בכתבת הספר 'שלטי הגבורים' המחבר אינו מתנתק מלימודי החול אלא מתקנם ומשתמש בכל הידע הרחב שלו לקודש. המסר הוא שלימודי החול הם עבור הקודש "כל החכמות המה רקחות וטבחות לתורה, והמה פתחים ושערים לה" (חת"ס). יש לשים תמיד את התורה בחשיבות העליונה ביותר ולהבין

רבי אברהם הרופא חי במנטובה שבאיטליה לפני כ-450 שנה. הוא למד תורה אצל גדולי רבני איטליה ולמד רפואה והיה רופאם האישי של נסיכי מנטובה. הוא מספר בחתימת ספרו וכן באגרת לבניו שבחודש תמוז שנת שס"ה הוא חלה בשיטוק "ומעלבונה של תורה נטל חיות אברי גופי ולא יכולתי ללכת ברגלי ולנוע ידי וזרועי השמאלים כשאר בני האדם והייתי כמות מוטל על מטתי עד ר"ח ניסן שס"ו". רבי אברהם הרופא כותב שהוא ערך חשבון נפש והתברר לו שהסיבה לחוליו היא משום שהוא לא עסק כראוי בתורה כפי מדרגתו "פשפשתי במעשי וראיתי... גדלה צעקת בטול תורה לפני ה' כי בילדי חכמי היונים ספקתי. הגבתי עוף ללכת אחרי הפלוסופיא והרפואה אשר בחלקקות אמריהן הציקוני לחם לחם רשע בדרך אפלה ולא הגיתי במורשת קהלת יעקב כדון וכשוורה". לכן בתור תיקון החליט בעל ה'שלטי הגבורים' לכתוב את ספרו.

הצוואה של רבי אברהם הרופא

בתחילת ספר 'שלטי הגבורים' מופיעה הצוואה שרבי אברהם הרופא כתב לבניו. הוא מספר להם את סיפור חוליו "מעלבונה של תורה" ולאחר מכן כותב מעמקי לבו: "אמנם כאשר דליתי עיני למרום והרהרתי תשובה בלבי, אמרתי אולי יופר עון אם אחרי תיקון מה שעויתי - אב לבנו יודיע כי בה' יצדקו, אם ישימו תורתם בלבם ויהגו בה יומם ולילה".

המסר של בעל 'שלטי הגבורים' לבניו הוא: "ועתה בני היקרים תורת ה' אל תעזבו כי עץ חיים היא למחזיקים בה". ומורה להם לעיין בדברי הזוהר הקדוש "ר' יהודה פתח ואמר, תורת ה' תמימה משיבת נפש. כמה יש להם לבני אדם, להשתדל בתורה. כי כל מי שמשתדל בתורה יהיה לו חיים בעולם הזה ובעולם הבא, והוא זוכה בשני עולמות" (תרגום מארמית - זוהר ח"א קפד, ב).

הרב אשר בוחבוס

"וישמע יתרו" - חוש השמיעה המיוחד בישראל

בְּיָשָׁן - תשמע בחדש, ואם יפנה לבבך - שוב לא תשמע⁵. חז"ל רומזים זאת גם בצד האחר בקריאת מכשף בשם 'חרשיא'. וכן אונקלוס מתרגם כן את חרטומי מצרים שאינם יכולים לשמוע את הקול הפנימי שהוא קול ה'.

וזהו החוש היחיד שיכול לעורר את חמשת החושים, שכן התורה מתגלה בחמישה קולות. שנאמר: "ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר וגו' ויהי קול השפר וגו' והא-להים יענו בקול"⁶. האדם צריך להתרכז מאד בחוש זה שכך הוא הולך ומתעלה ש"כל תכונת ההקשבה אינה כי אם הכשרה לבניין הנצחי שלו".

וכל יהודי שיושב וסופג וממלא את זמנו ושומע את קולות התורה בשיעורים ובאוזניות בדרכים

המשך המאמר בעמוד הבא <

להיות חרש, שזה ההיזק החמור ביותר שנתון לו דמי כולו⁷, התשלום הגדול ביותר מכל איבר אחר בגופו. כי כוח השמיעה הוא יסוד חיותו של האדם שנאמר "שמעו ותחי נפשכם"⁸. שבחוש זה יכול הוא להפנים, וכן דווקא נמנה 'חרש שוטה וקטן' שפטורין ממצוות ולא סומא.

בתחילת השנה המצווה הראשונה היא להפעיל את חוש השמיעה שלנו במצוות "לשמע קול שופר", והיא ממשיכה בקבלת עול מלכות שמיים,

דרך חוש זה ב'שמע ישראל'. וכאשר האדם מתעלה, העלייה מתגלה בכוח השמיעה שלו. שנאמר: "אמר רבי חלבו אמר רב הונא כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים"⁹. ומכאן כל סוגיית תלמודית מתחילה ב'תא שמע' - בוא ושמע. ובכל שמיעה האדם הולך ומתעלה "אם שמוע

"וישמע יתרו" כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה א-להים למשה ולישראל עמו" - מה שמע יתרו? חז"ל בחילוקיהם מסבירים ששמע על מעמד הר סיני, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. ויש לשאול: הרי את האירועים אלו כולם שמעו, שהרי כל מימות שבועות נקראו עם קריעת ים סוף, אז למה מזכיר הכתוב שיתרו שמע? בעולם הרחב מתייחסים יותר לעולם החזותי, עולם המדיה והגרפיקה, שמתמקד בחוש הראייה; אבל עלינו לדעת שכוחו הוא בחוש המיוחד לנו - שמיעה. ולכן יתרו שמע והפנים ובא; שכוח שמיעתו שונה מכל העולם, בדומה לשמיעתם של ישראל. חוש השמיעה הוא החוש המיוחד של עצמו וזהו אחד החושים שנשאר לנו ברוחניותנו. "אמר הקב"ה שני כוסות מזגתם בסיני 'עשה ונשמע', שברתם 'עשה' עשיתם לפני עגל, הָהָרָהוּ ב'נשמע'". ומכאן בדיני היזק, באדם שהזיק את חברו בכך שגרם לו

מאה שנה למייסד ה'חוויה' הישראלית

יהודי או אדם?

נדמה לי שכיום, בתוך אווירת ה'סטארט-אפ' ניישן' הכללית, לצד רוח הגלובליזם ופיתוחי הטכנולוגיה שנעשים יותר ויותר מדהימים ודמיוניים, אנו מאבדים משהו מחוויית החיים הפשוטה והעמוקה הזאת, אליה ערג גורדון כל חייו ואליה השתוקק. ולא מקרי הוא אפוא שההיפר-טכנולוגיות שמציפה אותנו מכל עבר, צועדת יד ביד עם טשטוש זהות עצמית ולאומית. הרי הטכנולוגיה מקיפה את הכל ואיננה קשורה למקום או עם מסוימים.

לכן בדיוק, כשם שחתר גורדון לחוויית החיים המלאה, הטבעית והעשירה, באותה עוצמה חתר גם להעמקת הזהות הלאומית והיהודית, וכך כתב: **"מה נשאר לו לאדם או לעם המכחש בעצמו, ומבטל עצמותו? או האמנם יכול אדם לטשטש בנשמתו את עצמותו הלאומית, מבלי לטשטש באותה המידה את היסוד היותר חשוב בעצמותו האישית? איני יודע ואיני יכול לצייר לעצמי ירידה עמוקה מזו, ריקניות מוחלטת מזו של אדם ועם המכחש בעצמו, מבטל את עצמותו, איך שהיא עצמותו..."**

ובמיקוד על הזהות היהודית: "אין היהודי יכול להיות אדם בשלמותו מבלי היות יהודי בשלמותו. טועה המתבולל בחשבון, כי במידה שהוא פחות יהודי הוא יותר אדם. הדבר ממש ההיפך: הוא פחות אדם ובאותה מידה פחות יהודי". בדבריו הביע מחאה על ההסתמכות וההישענות על זרים, חסדם ותרבותם: "אנחנו מעמידים את הכל על העם. לא בכוחות מבחוץ ולא בחסדם של אחרים ניושע".

בתקופה שבה ה"מובנים מאליהם" מתערערים, ראוי לשוּב אל היסודות האיתנים אותם האיר גורדון בדבריו: טבע, עם, אדם. מאה שנה חלפו מאז והצורך לשוב אל היסודות הללו, רק התעצם.

היה לקרוא לו בהתרעה כה קצרה. (הרב קוק, רוזנק עמ' 118-119).

מהכרה לחוויה

גורדון, שהיה יהודי דתי שומר מצוות, כמעט עד סוף חייו, שאב את השראתו ממקורות התורה ופנימיותה והוסיף עליה מנפשו העשירה ומהידע הכללי שרכש בכוחות עצמו, נגע בשורשים העמוקים של נפש האדם והעולם. לא היה כמוהו שהיטיב לחזות את הדלות שעשויה להיות מנת חלקו של האדם שיתנתק מעושר הווית החיים המקיפה את הכל. 'הוויה' ו'חיים', שתי מילים אלה הפכו בפיו למילה חדשה שמעטים כיום יודעים שהם חבים אותה לגורדון - 'חוויה' (חיבור של הוויה ושל חיים). ומהי אותה חוויה? איזו איכות ראה בה?

האדם לדבריו מצטיין ביכולת ההכרה והמודעות שלו. אלא שההכרה הזאת, מפרידה את האדם מהוויית העולם הכללית ויוצרת בינו לכינה ניכור. הצד המודע של האדם דומה לדבריו לשלהבת מאירה, אך הצדדים הבלתי מודעים, החווייתיים דומים לאור לא ממוקד או לשמן שמזין את אותה השלהבת. רק בשילוב שני הצדדים הללו מוצא האדם את שלמותו - ההכרה השכלית, ולצידה - החוויה - ההכרה הלא שכלית, הכרה על ידי חיים, על ידי הזהות וחיבור עמוק ולא על ידי צפייה מהצד וחקירה.

אולי אפשר בקצרה לנסח זאת כך - ההכרה יודעת בעיקר 'לדבר על' ואילו החוויה יודעת 'לחיות את'. ורק שתיהן יחד עושות את האדם למי שהוא. את חזון האדם השלם הזה כינה גורדון בשם **"עם-אדם"**. עם המחובר בכל הווייתו אל הטבע וממילא חי את החיים בשלמותם.

אילו היו שואלים אתכם מי כתב את השורות הבאות: "עולם מלא לפנינו, מרחבים, מרחקים, מעמקים, חיים, אור לאין תכלית ואין חקר; טבול, בן-אדם, בתוך מעמקי הים הגדול הזה, פתח כל חדרי לבך וכל בתי נפשך לזרם החיים והאור - חיה!" סביר אולי להניח שחלק מכם היה מעלה את שמו של הרב קוק כאפשרות סבירה. אלא שאת הדברים הללו כתב מישהו אחר שעלה ארצה כחודשיים לפני הרב קוק, בשנת תרס"ד (1904). מנחשים? רמז: מתחיל בא... טוב, אז למי שניחש כבר בעצמו, בשבוע הבא, כ"ד בשבט ימלאו מאה שנים לפטירתו של אהרן דוד גורדון (נולד בשנת תרט"ז 1856 - נפטר ב- תרפ"ב - 1922). הוגה ציוני חשוב שראה בעבודת האדמה בארץ ישראל הרבה יותר מצורך קיומי חקלאי.

עד עלייתו ארצה מרוסיה מעולם לא עבד עבודה גופנית, גם מבנהו הגופני, חינוכו והרגליו לא הכשירו אותו לחיי עבודה ולתנאי החיים של פועל. ואולם, כאן צמחה מתוך עומק נשמתו ההכרה שעבודת האדמה איננה עוד פרט, חשוב ככל שיהיה, אלא עיקר ייעודו של האדם בעולם. העבודה, כך סבר טובה לנשמה ולגוף כאחד. קושי העבודה והעול שבה נבע לדבריו רק מהרגלים לקויים של דורות רבים ועל כל אלה אפשר להתגבר.

על אף הדמיון הרב שהיה בין דברי הרב קוק לדבריו של גורדון בתחומים שונים, ככל הידוע לנו, הם לא נפגשו מעולם פנים אל פנים. במסע המושבות שהתקיים בחורף תרע"ד (1913), הגיע הרב לדגניה, מקום מושבו של גורדון, אך הוא לא נמצא שם. השמועות מספרות שהוא היה עסוק באותה עת בעבודה קשה באחת החלקות הרחוקות ולא ניתן

הרב חגי לונדין

לראות את הקולות

פרשת יתרו פותחת במילים 'וישמע יתרו'.

מהי שמיעה? ישנה שמיעה שהיא שמיעה חיצונית. אדם שומע קולות אולם הם לא חודרים ללבבו. אולם הגמרא מציינת שישנה שמיעה אחרת: 'שמיעה לי' - סבירא לי'. ישנה שמיעה שחודרת ללב ולמוח. יוצרת סברא, דעה. חושי האדם - שמיעה וראייה - מאד דומיננטיים בפרשת יתרו: 'וישמע משה לקול חותנו'; 'ועתה אם שמע תשמעו לי'; 'וכל העם רואים את הקולות'. התורה איננה ידע חיצוני אלא תוכן שמהפך את האישיות. יוצרת חיים חדשים. 'וכל העם רואים את הקולות' - אומרים המפרשים שהיה רגע בו כל חושי האדם התאחדו. העולם הגופני התאחד עם העולם הנשמתי. זוהי מדרגת הנבואה שהופיעה במעמד הר סיני ותהיה גם נחלת העולם כולו כדוגמתו של יתרו.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין - ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771

אלה, כ"יתרו" ששומע ומזדכך ובא להצטרף לעמנו 'שמעו ותחי נפשכם'.

1. שמות רבה (וילנא) (פרשת יתרו) פרשה כז
2. רמב"ם הלכות חובל וזוֹקֵק פרק ב הלכה יב
3. שמות רבה (וילנא) (פרשת יתרו) פרשה כז
4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד ב
5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד א
6. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד ב
7. אורית הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד קלט / השם העצמי וההתחדשות - צו
8. דברים רבה (וילנא) (פרשת האינו) פרשה י סימן א
9. אור החיים פרשת כי תצא.

המשך המאמר של הרב בוחבוט מעמוד קודם >

נוחל רפואה וחי עולם - "רבנן אמרי מבקש אתה שלא לחוש באזניך ולא אחד מאיבירך הטמא אונך לתורה ואת נוחל חיים מנין שנא' (ישעי' נה) הטו אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם".

ומכאן הגר הראשון בתורה שהוא יתרו, שמגלה בשמיעתו את תכונתו הייחודית, ובכך מראה שהוא נדמה לנו. שכן גר מלשון 'מעלה גֶּרָה', שמעלה את מה שבפנימיותו; שגר צדק זו נשמה שהגיעה לגוף של גוי ואנו בודקים בהלכות גרות האם יש בו תכונות

אכרי
שופטים

ספרו המפלא של
אכרי בימי שפטי
השופטים מלוא את
חיי גדולי האומה
ותויתו כילד באותה
תקופה.

מאת הרב שלמה אבינר

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
בד"ר ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

שלחתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

צוים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?
איננו אתם יכולים!

הפצה שבועית של עילוי פרשת השבוע
ופרוסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
הדרכת מועדתי בבתי הכנסת
ובריכוות דתיות
דיוור ישיר לכל רחבי הארץ

הפיקות והיוזמות:
עיצוב קדם דפוס ודפוס
אימון ושיטת מוצגים בייחול
לפי הונו, הידע נשיכות
הכנסת האינטרסים לעולמים

לפרטים:
052-6908518
00528908518@gmail.com

מלוא תשומת הלב. קנה המידה לפערים ולחוסר ההסכמות הוא כשהם בגבול הבריא והנורמאלי, כאשר יש מקום וכבוד לביטוי אישי. חשוב לשים לב לקווים אדומים שהם סימן להפסקת הקשר. **✓** ייתכן שתחושת ההתלהבות והחיבור הראשוני, הם ביטוי לאמיתות הקשר ואולי לא. צריך לתת את הזמן מתוך יישוב הדעת. **✓** למרות הרצון להינשא, עולה הפחד הטבעי שאולי זה לא זה באמת. אז מתחילים לחפש שלילה, באופן לא מודע. כך שמראה החיצוני הופך ל'לא משהו' ומה פתאום נוצרים הבדלים וכד'. למרות הידיעה שהשוני והניגוד הם מצבים בריאים, מתחילים לחפש מה בכל זאת לא בסדר בקשר. גם כשה קורה, כדאי להתמקד בטוב ובחיוב, כי בד"כ השלילי עולה תוך כדי הדייטים המגוונים שמאפשרים התנסויות במצבים שונים. לאחר ברור אישי והיכרות מעמיקה יותר שבה השניים מגיעים לכלל הבנה והסכמה משותפת בדברים המהותיים, אז גם אם עולים הבדלים שאינם משמעותיים, יהיה שייך ללכת עם הלב, ולתת לקשר להתפתח, מתוך תחושת שלמות ורוגע.

בבחירת בן זוג. הקב"ה, הוא שמוכיל את שני בני הזוג במסלול שאיננו מבינים, למה דווקא בדרך כזאת ולא אחרת. אין מקום להשוות בין צורת היכרות אחת לחברתה. יש זוגות שמהרגע הראשון מרגישים שזה זה ויש שמתחבטים זמן רב ויש שרק לאחר כמה שנות נישואין, הם מבינים שהזוגיות הזאת מדויקת להם. **הכלל הוא שאין כללים.**

אתיחס לכמה נקודות ששרה העלתה במכתבה שנכונות לכלל הבחורים והבחורות, בשלב היכרות דומה כשעדיין נמצאים במצב של תהיות ובידורים אישיים:

✓ כשיש כבר כמה ניסיונות היכרות, לפני ההיכרות הנוכחית, תיתכן תחושה **שהפעם זה שונה** ושיש בקשר הזה איכות שלא הייתה בהיכרות הקודמות וזה לכשעצמו מעיד אולי על התחלה טובה.

✓ שרה לא ידעה להסביר לעצמה בהגיון את תחושת החיבור בינה לבין. החיבור בין בני זוג, הוא חיבור אלוף, למעלה מההגיון. יש היגיון שמחבר בין שניים, בערכים משותפים, במטרות ובכיווני עשייה דומים. אלו נימים דקים שיוצרים תחושת חיבור ויש חשיבות לתת לתחושה הזאת מקום, אם כי, לא רק על פיה תתקבל ההחלטה.

✓ הפחד מהפערים מאד מובן. יש לשים לב, האם הפערים בנושאים **מהותיים** כמו השקפת עולם, או בנושאים **שוליים** כמו ארגון וסדר. יש חשיבות למחשבות ולתחושות האישיות. לכן, כדאי להתמקד בכאן ועכשיו ולתת לקשר העכשוי את

שרה (שם בדוי), שלחה לי מייל: "אני בת 25 ונמצאת בקשר עם בחור, במטרה לנישואין. בהתחלה, בערך כחמש פגישות, הכל זרם מאד יפה והרגשתי שיש בינינו חיבור שאני לא יודעת להסביר אותו. אפילו קצת נבהלתי מהזרימה הזאת של הקשר, שמא זה יוביל במהרה לחתונה, כשאני עדיין לא בשלה. היו לי בעבר, דייטים שלא הרגשתי בהם כמו בקשר הזה.

הבעיה שלי שהאידיליה הזאת של הקשר בינינו, כבר לא אותו דבר ואני אסביר: פתאום אני מרגישה שהוא לא באמת מעניין כמו בהתחלה ומבחינה חיצונית, דימינטי מישור אחר... בפגישות האחרונות, עולים בינינו הבדלים וחוסר הסכמה בנושאים שונים. אם יש בינינו כבר היום חוסר הסכמות, מה יהיה אחרי הנישואין? זה מפחיד אותי. אני די מבולבלת ובעיקר, בגלל שההתלהבות הראשונית ירדה לי, אז אולי זה לא זה? חברה נשואה אמרה לי שזה טבעי ונורמאלי. אני לא יודעת אם זאת התמודדות שמכינה לנישואין, או שעדיף להיפרד.

אגב, הוא לא יודע מכל מה שעובר עלי כלפיו, עד שאדע מה לעשות עם עצמי. האם זה בסדר שאני לא משתפת אותו?

תשובה: אתחיל דווקא מסוף שאלתך. כל עוד, את מבררת לעצמך, אין צורך לשתף אותו, כי זה ברור אישי שלך. לאחר שתהיי ברורה לעצמך, ותרצי להמשיך בקשר, כדאי לשתף. באופן כללי, חשוב לדעת שאין כללים מדויקים

***יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות**

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים

המעניינים אתכם -

esteravr@gmail.com

מאמרים נוספים בנושא זוגיות

ניתן למצוא באתר מכון מאיר >

נו, הוא תמה, האם אפשר למצוא עונג בעולם הזה. והוא ממשיך לקרוא... ונוטל אחריו ספר נוסף ובו צועק לו פסוק מאחת הנבואות. "הוי לאומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חושך לאור ואור לחושך... הוי חכמים בעיניהם..." האומנם יש תשובה בספרים אלו שתתן לו מנוחת נפש, אפשרות להבחין בין טוב לרע בעולם, בחייו... תמוה. כמה השאלה הזו קריטית בחייו שפתאום נראים לו שקריים כל כך, הוא לא מוצא מנוח בעולם החיצוני שפעמים היה בלתי נסבל. והנה עוד משפט מספר אחר על: איש הפנים' שהוא מכונס בתוך עצמו, ואין לו שמחה גדולה יותר מהשהייה בתוך עצמו... ה, מה קורה כאן, הוא משפשף את עיניו. מתחיל לגלות עולם אחר, פנימי, שצועק בתוכו, ועוד הוא ממשיך וקורא בספר הבא: "למה זה אצער את נשמתי שהיא חפצה בחופש, אם היא מרגשת את עצמה בת חורין"... זהו. זה היה משפט המחץ. כן, הוא מרגיש

עבד, כל הזמן רץ, מתעלם ממה שקורה בתוכו. התרגש כל כך. טעם טעם של חופש אמיתי. ציין לעצמו שהוא צריך לבדוק, מי כתב את כל אלו, מה זה אומר לגבי, מהי בכלל אמונה, ולבושתו הרבה, מה זה להיות יהודי... העיר את אשתו ושיתף אותה בחוויה שזה עתה עבר. והוסיף: משנים ותוכניות... והוא יושב ולומד עם אחד השכנים שנראה בן גילו. ועם כל ספר נפתח לו עולם חדש, אינסופי. לא יכול להפסיק. חיים חדשים. בני משפחתו גם הם כבר פה. והנה מאחד הספרים נופלת פתקא: סמכתי עליך נכדי יקירי שמאור התורה ישיבך לכאן...

ופשוט להפסיק לחשוב. בשנים האחרונות חלה סבו ולמרבח הצער נותק הקשר ביניהם.

הנחיתה בשדה התעופה בן גוריון, לא דמתה לאותן נחיתות שהיה רגיל בהן. נחיתה שהעלתה את דפיקות לבו... מונית חיכתה להם, היישר למשרד עורכי הדין בתל אביב. אחרי שחתמו על מסמכים, קיבלו את המפתח ועלו לירושלים, והמונית סובבת בין השכונות הישנות עד שעצרה באחת. כן, זה כאן. יוני ואשתו עלו לקומה השלישית ופתחו את דלת הכניסה, הכול היה אפלול. הם היו במתח עצום, הדליקו את האור, ומה שראו היכה אותם בתדהמה...

על הקירות עמדו כונניות עמוסות ספרים לעייפה. ספרים בגוון דומה, קטנים וגדולים מרוטים וחדשים. המשיכו לעבר הסלון וגם שם... הסתכלו זה על זה והתפרצו בצחוק רם... לא, זה לא רציני, האם זו התכולה שהוא התעקש עליה? התיישבו על הספה מאוכזבים ועייפים. מעודם לא נתקלו במסה כזאת של ספרים, מה יעשו אתם? הדירה ללא הספרים היתה נוחה ויפה. פרקו את המזוודה עייפים מטלטלת הדרך. נרדמו. מחר יחליטו.

יוני התעורר באי שקט, לא הצליח להירדם שוב. קרב אל אחד המדפים. מה יש בספרים נטולי חיות אלו להציע לו? והנה הוא נוטל כמה ספרים באקראי ומתיישב לבדוק, והוא פותחם ולנגד עיניו מזדקרים לו משפטים, שלא נראו אקראיים כלל ככל שקרא... "והנה מה שהורינו חז"ל הוא שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' וליהנות מזיו שכניתו, שזהו התענוג האמיתי והעדון הגדול מכל העידונים..."

סיפור // יפה

המאור שבה

תקשיבי, ממש סיפור הזוי, אמר יוני לאשתו, בשעה שארזו חפציהם לטיסה חפזה לארץ... לפני חודש קיבלו הודעה על פטירת סבו של יוני, נכדו היחיד, ומה רבה היתה הפתעתם למראה מכתב נוסף מעורך דין שנלווה להודעה, ובו נכתב שהסב מוריש לו את דירתו, אך בתנאי אחד, מוזר מאוד - שישתמש בתכולתה!

אתמול הגיעו מארה"ב יוני ואשתו לאחר שביקש חופשה קצרה מהמכללה הגבוהה שבה לימד. למה התעקש סבא על תכולת הדירה, מה כבר היא יכולה להכיל ומה כל כך חשוב לו להשאיר הכול כפי שהוא? זו השאלה שליוותה אותם כל הדרך בעודם מנסים לנחש. מי יודע אלו דברים יקרי ערך מחכים להם שם.

יוני ואשתו כמו הוריהם היו עשירים מאוד ונשאו במשרות בכירות. ישראל עבורם היתה רק מקום מגוריו של סבא. סבתא נפטרה לפני עשרים שנה ומאז התעקש סבא להישאר בארץ ישראל, ותו לא. והנה הם כאן, בפעם הראשונה, ילדיהם של יורדים, הוריהם, שהיגרו לאמריקה. את סבתא בקושי הכיר יוני ואת סבא הכיר היטב מביקוריו אצלם מידי פעם. עיניו החמות והאהובות וסיפורי האגדות שריתק אותו בהם בילדותו נשתרשו בתוכו, ליבו את דימונו, והביאוהו להתעמק עוד ועוד בעצמו ובעולם שסביבו, אך בשלב מסוים נאלץ להשתלב במירוץ החיים

חידה לשנה

אמנם בדיבור אחד נאמרו
אך נלמדו מהם דברים שונים
מי השניים ומה נלמד מכל אחד?

ענו על החידה ב"דף הפרשה"
באתר ערוץ מאיר

הפינה של טוביה

פרשת יתרו

שלום ילדים!

איזה כיף להיות איתכם כאן
בעלון החדש של ערוץ מאיר
לילדים! השבוע חגגנו את טו
בשבט, אבל לא ממש יכולנו
לחגוג ביחד בגלל הקורונה...

וחשבתי לעצמי: למה אנחנו חוגגים את טו
בשבט באמצע החורף? הרי חוץ מהשקדיה
אנחנו כמעט לא רואים עכשיו עצים פורחים...
להיפך: בתקופה הזו העצים נראים ריקים
ומסכנים. אם כבר היינו צריכים לחגוג באביב,
כאשר האילנות מלאים פרחים!

אז האמת היא, שדווקא עכשיו באמצע החורף,
מסתתר בתוך העץ שינוי מדהים! העץ מלא
מים ומקבל כח להוציא פרחים ופירות טובים.
הוא רק נראה מסכן, אבל בפנים קורים לו הרבה
דברים טובים, לכן אנחנו חוגגים דווקא עכשיו!
וגם אצלנו: לפעמים המצב נראה לא פשוט...
קורונה, צרות ובעיות, אבל דווקא עכשיו,
מתחת לפני השטח, עמוק עמוק בפנים, הכל
מתקדם ומתפתח לדברים טובים! הקדוש
ברוך הוא מסתיר בתוך כל הבלגאן, את הטוב
שמחכה לנו!

אז בואו נלמד מהאילנות, נודה לה' על כל מה
שקורה, ונאמין שהכל הכל לטובה!
שבת שלום!
טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים
ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים?
הצטרפו לקבוצת הוואטפ (השקטה)
"החדר של טוביה"

מציא את ההבדלים

מצא 7 הבדלים

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ

עלילות פרשיהו

כתב ואייר: חננאל תורגמן hananelt@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה של פרשיהו? הכנסו לאתר **ערוץ מאיר לילדים**.

המלצת השבוע

בתקופה זו של בידודים ולימודים מרחוק, שווה לצפות בסדרה חקירה בין ממודים שעוסקת בלימודים בזום בצורה הומריסטית מותחת וקלילה.

התורה מורידה למטה את העולם הרוחני אל האדם, ובזה כל התענוגים העליונים פתוחים לפניו, וזה אושר האדם ותכלית יצירתו. וכדי להוריד את העולם הרוחני אליו צריך שירגיש שהוא חסר לו והיינו "אני את דכא", ופסל הקב"ה כל הרים וגבעות שבעולם, ולא השרה שכינתו אלא על הר סיני, ולא גבה הר סיני למעלה. אורות התורה לד

הרב שלמה אבינר

להרוס בניית ישוב לא חוקי

על המדינה לעזור להם בכל אמצעי אפשרי. כידוע, כך קמה ההתיישבות ביהודה ושומרון, ברוך השם. אשרינו שזכינו.

לכן, לאור זאת, או ליתר דיוק לחושך זאת, אנו חייבים להודות בצער רב, שיש כאן עוול, אי צדק, שחיתות נוראה. לא בגלל החוק עוקרים מאחזים, אלא מרוע לב של פוליטיקה. והוכחה לכך היא הצורה שבה הורסים מאחזים.

איני מבין למה צריך לפרוץ בשש בבוקר לבית של משפחה במאחז עוז ציון שעל יד בית אל, על ידי בעיטה בדלת ולא על ידי דפיקה מנומסת, כאשר שני ההורים טרם התלבשו. איני מבין למה מכות רצח. איני מבין למה לא נתנו לקחת מוצץ לתינוק, ואדרכה כל הצידוד נזרק החוצה בן רגע. איני מבין. ואתם מבינים? לצער, אתם מבינים, וגם אני מבין. ד' ישלח ממרום רוח טהרה לממשלה, למשטרה, לאומה כולה.

לפני 5 שנים: 59,072. לפני 3 שנים: 66,475. בשנה שעברה: 71,147. וכל זה ידוע בעזרת רחפן עם מצלמה. איני מבין. ואתם מבינים? כנראה יש כאן משהו רקוב. בתוך ארצנו, בתוך מדינתנו, בתוך נחלתנו ההיסטורית, ערבים בונים כאוות נפשם ולועגים לחוק.

ואם יהודים מקימים שנים או שלושה מאחזים, הורסים להם שוב ושוב.

אדרכה, מאחזים אלה נבנים כדי למנוע את התופעה של התפשטות הערבים בכל מלוא רוחב ארצנו, במטרה להקים מדינה פלסטינית בפועל, לבודד ישובים, לחסום כבישים וכו'. זה שקוף וגם נאמר על ידם בפה מלא.

וזה פשע לאומי נורא, שמאז מלחמת ששת הימים עברו יותר מחמישים שנה ומשאיירים שטחים שלמים שוממים. לכן, אם באים צעירים או מבוגרים אידיאליסטים להתנדב עבור עם ישראל, אדרכה,

ודאי יש להרוס בתים שנבנו באופן לא חוקי. לא ביהודה ושומרון, ולא בחיפה ולא בתל אביב. וכי יעלה על הדעת שכל אדם יבנה מה שירצה כאוות נפשו? חוקי זה חוקי! או שאנו מדינת חוק, או שאנו מדינת אנדרלמוסיה, הפקרות ובריונות. אם אדם יבנה בית באמצע תל אביב, ודאי יהרס לו. וכן אם יבנה בסביבות תל אביב, הרי לא הוא המחליט מה לעשות, אלא המדינה, העם, כלל ישראל.

כמובן, עדיף לראות מיד כשהוא מתחיל לבנות, כדי לעצור אותו, ולחסוך מלאכה לא נעימה להרוס בית. אין זה כל כך קשה, אפשר לעקוב בקלות על כל הארץ בעזרת רחפן עם מצלמה.

וכמובן, לא הורסים מתוך מאווים תוקפניים אלא מתוך הכרח.

על כן איני מבין למה יש היום יותר מ-70,000 מבנים פלסטיניים לא חוקיים ביהודה ושומרון. איני מבין. ומספר זה הולך וגדל. לפני 14 שנה: 29,935.

מזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע,
מפגש חי ומתחדש עם עצמך,
שנה של לימוד תורה בירושלים...

בואי להיות חלק ממכון אורה!

מי היכרות יתקיימו בימי ראשון, בין השעות 14:00 - 18:00 בבניי נשרים 3
כ"א שבט | כ"ח שבט | ה' אדר א' | י"ב אדר א'

שיעורים / ראיונות / פאנל בוגרות

מחכות לך! ההרשמה ע"צ 13ומה

לפרטים: מוריה - 0545331627

ברוכת
ראש העיר משה ליאון
וסגנית ראש העיר הגב' חגית משה

הנכח מוזמנת לערב חזק והוקרה
לנשות עמלי התורה בציונות הדתית

שאלכן היא

האירוע נדחה
- פרטים נוספים יגיעו בהמשך -

הרבנית טובה בזק | משיבת נפש
גאולת נפשו

הרבנית ברוריה בן שחר | עימי בתורה - חלקן של הנשים בלימוד התורה של בעליהן

הרבנית עידית איצקוביץ | תורת חיים - תביעת הדור להרחבת כל כוחות הנפש- כיצד היא עולה יחד עם שמירת הטהרה עפ"י פרק א' בתהלים במעמד הרה"ג שמואל אליהו שליט"א, רבה של צפת

רוחמה בן יוסף | "עד הלב" - מופע דואו

לפרטים והסעות: 054-4954258